

Mikkel Wallentin

symboldrama i rødt

Uret ringer. Han vågner. Han sætter sig op i sengen. Han slukker uret. Han rejser sig op. Han børster sin jakke og retter på slipset. HAN: *Jeg er ham. Jeg har ikke drukket af flasken. Jeg var ikke på den måde i går. Jeg var ude, men det var for at arbejde. I dag skal jeg arbejde igen. Jeg har mit jakkesæt på. Det er mørkt.* Han lægger sig ned på gulvet. Han laver armstrækninger. Han rejser sig op og reder sengen. Han er grundig. Han tager dokumentmappen fra en stol. Han lægger dokumentmappen på sengen og klikker den op. Han fremdrager hammeren og lukker dokumentmappen. Han stiller dokumentmappen på stolen. Han går ud med hammeren.

Han kommer ind. Han er uden hammer. Han bevæger sig i sit jakkesæt uden hammer. HAN: *Nu findes hammeren ikke mere. Jeg har skaffet den af vejen. Jeg har taget hammeren ud af mappen. Jeg har arbejdet. Det var godt.* Han lægger sig på sengen. Han sover.

Hun kommer ind med flasken. Hun bevæger sig i sin røde kjole. Hun står foran sengen med flasken. HUN: *Jeg er hende. Jeg er hende i rødt. Rødt symboliserer blod. Blod symboliserer død eller hævn eller kærlighed. Jeg er hende, der symboliserer de tre ting. Jeg er kvinden.* Hun drikker af flasken. Hun går ud.

Uret ringer. Han sætter sig op. Han slukker uret. HAN: *Jeg drømte, jeg modte kvinden i den røde kjole. Hun fik mig til at tænke på døden og kærligheden. Hun fik mig til at ønske hævn. Nu har jeg fået hævn. Jeg er ham. Jeg har mit jakkesæt på. Det er mørkt.* Han lægger sig på gulvet. Han laver armstrækninger. Han rejser sig op og reder sengen. Han er grundig. Han tager dokumentmappen. Han lægger den på sengen og klikker den op. Han fremdrager saven og lukker dokumentmappen. Han stiller dokumentmappen på stolen. Han går ud med saven.

Hun kommer ind uden flasken. Hun bevæger sig i sin røde kjole. Hun står foran sengen

uden flasken. HUN: *Sådan. Det var godt. Her er jeg. Det var et nummer. Her står jeg i min røde kjole. Her står jeg. Det var et nummer, og her står jeg.*

Han kommer ind. Han er uden sav. Han bevæger sig i sit jakkesæt uden sav. Han står foran hende. HAN: *Som du står der, ligner du en drom. En drom jeg havde om dod. En drom om kærlighed. En drom jeg havde om hævn. En drom som nu er forbi. Jeg skal på arbejde. Der er arbejde at gøre, og jeg gør det. Saven findes ikke mere.* HUN: *Det var godt.* HAN: *Som du står der, ligner du en drom. Der står du.* Han tager dokumentmappen fra stolen. Han går ud med dokumentmappen.

HUN: *Han synes, jeg ligner en drom. Jeg ligner en drom og her står jeg.* Hun lægger sig på sengen. Hun ligger på sengen i sin røde kjole. Hun sover.

Han kommer ind med dokumentmappen. Han bevæger sig med dokumentmappen. Han står foran sengen. HAN: *Jeg har arbejdet. Der var arbejde at gøre, og jeg gjorde det. Jeg arbejdede, og nu er jeg træt. Nu vil jeg sove.* Han stiller dokumentmappen på stolen. HAN: *Der ligger nogen i sengen. Det er rodt. Det ligner en gammel drom.* Han lægger sig på sengen. Han sover. De sover.

Uret ringer. De sætter sig op. Han slukker uret. HUN: *Godmorgen.* HAN: *Godmorgen.* HUN: *Sikken en dejlig morgen, det er.* HAN: *Det er en dejlig morgen.* HUN: *Så længe vi har været sammen, har morgenerne været sådan.* HAN: *Så længe vi har været sammen, har jeg hver morgen set under sengen. Jeg har set om der skulle ligge nogen.* Han rejser sig op. Han lægger sig ned på gulvet. Han ser under sengen. HAN: *Der ligger ikke nogen. Der ligger ikke nogen nu. Der er ikke nogen under sengen. En dag vil der ligge nogen. En dag vil der ligge nogen under sengen, og jeg vil ønske hævn.* HUN: *En dag vil der ligge nogen, men det vil være et nummer.* Han ligger på gulvet. Han laver armstrækninger. Han rejser sig. Han børster sin jakke og retter på slipset. HAN: *Jeg skal på arbejde. Jeg har mit jakkesæt på. Det er mørkt.* Han tager dokumentmappen. Han går ud med dokumentmappen.

Hun rejser sig. Hun reder sengen. Hun er grundig. Hun bevæger sig i sin røde kjole. Hun står foran sengen. HUN: *En dag lå der nogen under sengen, og han ønskede hævn. Han havde ingen hammer, og han havde ingen sav. Han anskaffede sig hammeren og saven. Han anskaffede sig begge dele, og han var grundig. Bagefter lå der ikke nogen under sengen.* Hun lægger sig ned på gulvet. Hun lægger sig ind under sengen. Hun ligger under sengen.

Han kommer ind med dokumentmappen. Han stiller dokumentmappen på stolen. HAN: *Jeg er ham. Jeg har mit jakkesæt på. Jeg er træt.* Han lægger sig på sengen. Han ligger på sengen.

Hun ligger under sengen. Hun bevæger sig i sin røde kjole. Hun ligger på gulvet. Hun rejser sig op. HUN: *Der lå nogen under sengen. Jeg er hende. Her står jeg i min røde kjole. Jeg lå under sengen.* Han sætter sig op. HAN: *Jeg har været på arbejde. Jeg er træt. Nu vil jeg sove.* HUN: *Jeg er kvinden. Jeg lå under sengen. Jeg symboliserer tre ting.* HAN: *Jeg er træt.* HUN: *Jeg symboliserer døden.* HAN: *Jeg vil sove.* HUN: *Jeg symboliserer kærligheden.* HAN: *Jeg har været på arbejde.* HUN: *Jeg symboliserer hævn.* HAN: *Jeg har fået hævn.* HUN: *Det var et nummer.* HAN: *Hammeren findes ikke mere. Saven findes ikke mere. Jeg har fået hævn. Jeg har ikke drukket af flasken. Det er mørkt.* Han lægger sig ned.

Hun tager dokument-mappen fra stolen. Hun lægger dokumentmappen på sengen og klikker den op. Hun fremdrager flasken. HUN: *Det er et nummer.* Hun drikker af flasken. HUN: *Sådan.* Hun lægger flasken i dokumentmappen. Hun fremdrager hammeren og saven. Hun lukker dokumentmappen. HUN: *Jeg er hende. Jeg lå under sengen i min røde kjole. Han er træt. Det er et nummer.* Hun stiller dokumentmappen på stolen. Hun bevæger sig i sin røde kjole. Hun bevæger hammeren. Hun bevæger saven. Hun bevæger sig i sin røde kjole med hammeren og saven. Hun er grundig. Hun går ud med hammeren og saven.

Uret ringer. Han ligger på sengen. Uret ringer. Uret ringer. Uret ringer.

(En tidligere udgave af "Symboldrama i rød" findes trykt i Bahnsen et al. (red.) "phrokost", Arena 2000)